

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

04.04.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Warunki zmniejszenia kwoty podatku naliczonego wynikającej z udzielonych spółce rabatów, uznanych zwrotów i reklamacji, stwierdzonych błędów i pomyłek w kwocie podatku na fakturze, w rozliczeniu za okres, w którym została wystawiona na jej rzecz faktura korygująca in minus, wyrok WSA w Łodzi z 16 marca 2022 r., sygn. I SA/Łd 927/21 _____ 3

Przepisy o schematach podatkowych mogą być przedmiotem interpretacji indywidualnych, wyrok NSA z 8 grudnia 2021 roku, sygn. III FSK 4548/21 _____ 4

Warunki zmniejszenia kwoty podatku naliczonego wynikającej z udzielonych spółce rabatów, uznanych zwrotów i reklamacji, stwierdzonych błędów i pomyłek w kwocie podatku na fakturze, w rozliczeniu za okres, w którym została wystawiona na jej rzecz faktura korygująca *in minus*, wyrok WSA w Łodzi z 16 marca 2022 r., sygn. I SA/Łd 927/21

Należy zgodzić się z stanowiskiem organu, że w świetle art. 86 ust. 19a w zw. z art. 29a ust. 13 ustawy VAT spółka powinna dokonywać zmniejszenia kwoty podatku naliczonego z tytułu udzielonych spółce rabatów czy uwzględnionych przez dostawców reklamacji i zwrotów oraz uwzględnionych przez dostawców błędów, ewentualnie pomyłek w kwocie podatku na fakturze w rozliczeniu za okres, w którym zostanie poinformowana o ich akceptacji.

W przypadku gdy jedyną formą informacji o udzielonym rabacie, reklamacji, zwrocie, pomyłkach czy błędach w kwocie podatku na fakturze będzie wystawienie faktury korygującej przez sprzedawcę i okres wystawienia faktury będzie pokrywał się z okresem powzięcia informacji przez spółkę o jej wystawieniu, to wówczas okresem rozliczeniowym, w którym spółka powinna dokonać zmniejszenia kwoty podatku naliczonego, będzie okres rozliczeniowy, w którym została wystawiona na jej rzecz faktura korygująca *in minus*.

Komentarz eksperta

Komentowany wyrok stanowi jedno z pierwszych rozstrzygnięć sądów administracyjnych w zakresie wykazywania faktur korygujących *in minus* po stronie nabywcy po zmianach wprowadzonych w ramach tzw. pakietu SLIM VAT. Dla przypomnienia – znowelizowane przepisy obowiązują od 1 stycznia 2021 r., przy czym do końca 2021 r. podatnicy mogli wybrać rozliczenie faktur korygujących *in minus* na podstawie przepisów obowiązujących poprzednio. Z początkiem 2022 r. stosowanie nowych reguł w tym zakresie objęło wszystkich podatników VAT.

Zgodnie z nowymi zasadami, pomniejszenie VAT naliczonego po stronie nabywcy w przypadku obniżenia podstawy

opodatkowania (w przypadkach określonych w ustawie VAT) lub stwierdzenia pomyłki w kwocie VAT na fakturze uzależnione jest od (i) uzgodnienia z dostawcą towarów lub usługodawcą warunków takiego obniżenia oraz (ii) spełnienia tych warunków. Zatem, począwszy od 1 stycznia 2021 r. konieczność obniżenia VAT naliczonego po stronie nabywcy nie jest już uzależniona od otrzymania od dostawcy faktury korygującej *in minus*. Zmiana ta w zamyśle ustawodawcy miała na celu uproszczenie rozliczeń VAT, niemniej w praktyce przyniosła skutek wręcz przeciwny, pozostawiając podatników z nowymi wątpliwościami.

Wątpliwości te znajdują odzwierciedlenie również w licznych interpretacjach indywidualnych dotyczących przedmiotowego zagadnienia. Przy czym, widoczną tendencją po stronie wnioskodawców jest dążenie do potwierdzenia, iż korekta podatku naliczonego powinna nastąpić w rozliczeniu za okres, w którym została wystawiona na rzecz danego nabywcy (ew. otrzymana przez niego) faktura korygująca *in minus*. Takie uproszczenie zamierzał również przyjmując podatnik, na rzecz którego została wydana interpretacja indywidualna, która została następnie poddana ocenie WSA w Łodzi.

WSA Łodzi w uzasadnieniu ustnym do przedmiotowego wyroku zgodził się z organem, iż wystawienie faktury korygującej *in minus* potencjalnie może wskazywać okres rozliczeniowy, w którym należy obniżyć VAT naliczony. Zastrzeżono jednocześnie, iż takie postępowanie będzie prawidłowe wyłącznie, gdy jedyną formą informacji o udzielonym rabacie, akceptacji reklamacji, czy zaakceptowaniu przez sprzedawcę korekty wynikłej z błędu będzie wystawienie faktury korygującej przez sprzedawcę i okres wystawienia faktury będzie pokrywał się z okresem powzięcia informacji przez podatnika-nabywcę o jej wystawieniu. Jeżeli natomiast nabywca otrzyma informację o spełnieniu warunków korekty w okresie rozliczeniowym wcześniejszym niż okres, w którym wystawiono fakturę korygującą, wówczas będzie zobowiązany do pomniejszenia podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym został o tym poinformowany.

Niniejszy wyrok potwierdza zatem, iż podatnicy muszą w praktyce monitorować ustalenia/komunikację ze sprzedawcami, aby ocenić, w którym momencie należy dokonać pomniejszenia VAT naliczonego. Obowiązek obniżenia VAT naliczonego może zaktualizować się po stronie nabywcy jeszcze przed otrzymaniem przez niego faktury korygującej (jeżeli podatnik nie posiada faktury korygującej do momentu złożenia JPK_V7, powinien wykazać takie pomniejszenie na podstawie dokumentu wewnętrznego, co powoduje kolejne obciążenia administracyjne). Przeoczenie tego momentu może wiązać się dla nabywcy z negatywnymi konsekwencjami ze względu na zbyt późne obniżenie VAT naliczonego.

JUSTYNA PUŁKA
DORADCA PODATKOWY

Przepisy o schematach podatkowych mogą być przedmiotem interpretacji indywidualnych, wyrok NSA z 8 grudnia 2021 roku, sygn. III FSK 4548/21

W omawianej sprawie podatnik zwrócił się do DKIS o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie obowiązku informowania o wskazanych we wniosku uzgodnieniach jako schematach podatkowych. Wnioskodawca wskazał, że w ramach swojej działalności nawiązuje szereg relacji biznesowych w różnych obszarach, które oparte są o umowy zawierane w różnych formach i mające różny poziom skomplikowania. Jednocześnie, wiele stosunków biznesowych, w tym umów, których stroną jest podatnik, realizowanych/zawieranych jest według wcześniej opracowanych i przyjętych sposobów działania, idei i pomysłów, które zostały wypracowane w przeszłości i są powielane, jako sprawdzony schemat działania. W związku z wejściem w życie od 1 stycznia 2019 r. przepisów o raportowaniu schematów podatkowych [dalej: **Regulacje MDR**], wnioskodawca przeanalizował swoje umowy, transakcje i zdarzenia gospodarcze i uznał, że niektóre z nich mogą zostać uznane za schemat podatkowy. Chcąc się upewnić czy realizowane przez niego uzgodnienia rzeczywiście stanowią schemat podatkowy i czy w związku z tym ma obowiązek informować o nich Szeffa Krajowej Informacji Skarbowej, podatnik wystąpił z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej.

DKIS odmówił wydania interpretacji argumentując, że Regulacje MDR (Rozdział 11a Ordynacji podatkowej), nie mogą być przedmiotem interpretacji, gdyż nie stanowią one przepisów prawa materialnego. Nie zgodził się z tym WSA w Poznaniu (sygn. I SA/Po 234/21). WSA orzekł, że organ miał obowiązek zająć stanowisko w analizowanej sprawie, bowiem przepisy, o których interpretację wniósł podatnik, są przepisami prawa podatkowego, na co wskazuje fakt, iż są zawarte w ustawie - Ordynacja podatkowa, a zatem ustawie podatkowej. Jak również wskazał WSA, rozdział pt. „Informacje o schematach podatkowych” został umieszczony w Dziale III Ordynacji podatkowej „Zobowiązania podatkowe”, czyli zawierającym przepisy formułujące normy o charakterze materialnoprawnym.

Jako istotny argument WSA uznał również treść objaśnień podatkowych z 31 stycznia 2019 r. Ministra Finansów - Informacje o schematach podatkowych (MDR), które zostały wydane na podstawie art. 14a § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej, w których we wstępnej części informuje się podatników, że zastosowanie się do objaśnień powoduje objęcie ochroną przewidzianą w art. 14k-14m Ordynacji podatkowej. Zatem nie budziło wątpliwości przy wydaniu wskazanych objaśnień, że przepisy dotyczące informacji o schematach podatkowych są przepisami prawa materialnego.

W omawianym orzeczeniu NSA podzielił stanowisko WSA. Zdaniem NSA żadna z ustawowych przesłanek dotyczących możliwości odmowy wydania interpretacji nie zachodziła i organ również nie powołał się na żadną z tych przesłanek. Jak argumentował NSA, kontekst natury systemowej, wskazujący z jednej strony na ustawowe wyłączenia, z drugiej zaś na zamieszczenie Regulacji MDR w dziale III Ordynacji podatkowej, poświęconym zobowiązaniom podatkowym, przeczy stanowisku prezentowanemu przez organ interpretacyjny. Zgodnie ze stanowiskiem NSA, ustawodawca nie wypowiada się wprost na temat charakteru przepisów prawa, których może dotyczyć interpretacja indywidualna. Tym samym jej przedmiotem mogą - i być powinny - wszystkie przepisy, które wpływają na sferę praw i obowiązków podatkowych wnioskodawcy. Tym bardziej, że wniosek dotyczy obowiązków nałożonych przez ustawodawcę, zagrożonych sankcją karnoskarbową. Ponadto argumentem przywołanym przez NSA jest ratio legis instytucji interpretacji przepisów prawa podatkowego, jako tej, która ma zapewniać ochronę podatnika, w tym zwłaszcza bezpieczeństwo prawne w ramach skomplikowanego systemu

prawa podatkowego (art. 2 Konstytucji RP). Zdaniem NSA, niedopuszczalne jest ograniczanie zakresu uprawnień podatnika w sposób dorozumiany, bez wyraźnej w tym względzie odpowiedzi ustawodawcy.

Komentarz eksperta

Komentowany wyrok wpisuje się w ukształtowaną w ciągu ostatniego roku linię orzecniczą sądów administracyjnych w zakresie wydawania interpretacji indywidualnych dotyczących Regulacji MDR. Wcześniej analogiczne stanowisko zaprezentowane zostało m.in. przez: NSA w wyroku z dnia 28 stycznia 2021 r. (sygn. I FSK 1703/20), wyroku z dnia 2 marca 2021 r. (sygn. II FSK 2386/20) oraz wyroku z dnia 29 kwietnia 2021 r. (sygn. II FSK 1873/20), WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 17 lutego 2021 r. (sygn. I SA/Po 807/20), WSA w Rzeszowie w wyroku z dnia 11 lutego 2021 r. (sygn. I SA/Rz 838/20) czy WSA w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 8 kwietnia 2020 r. (sygn. I SA/Go 61/20).

Niezależnie jednak od stanowiska sądów, organy podatkowe konsekwentnie

odmawiają wydawania interpretacji podatnikom argumentując, że Regulacje MDR nie stanowią przepisów prawa materialnego. Należy zatem stanowczo przychylić się do stanowiska zaprezentowanego przez NSA i mieć nadzieję, że korzystne z perspektywy podatników wyroki wydawane przez sądy administracyjne spowodują w końcu zmianę prezentowanego przez DKIS podejścia i umożliwią podatnikom uzyskanie interpretacji indywidualnych z zakresu przepisów dotyczących raportowania schematów podatkowych. Jest to o tyle istotne, że Regulacje MDR są skomplikowane i nieostre, a potencjalne kary za brak raportowania schematów podatkowych – wysokie, stąd też uzyskanie interpretacji indywidualnej w tym zakresie niewątpliwie pozwoli zwiększyć bezpieczeństwo podatkowe w stosowaniu tych niejasnych przepisów.

DOMINIKA MICHALSKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia uznania za osobnych podatników VAT małżonków prowadzących działalność rolniczą przy wykorzystaniu majątku stanowiącego ich wspólność majątkową małżeńską, wyrok TSUE z 24 marca 2022 r., sygn. C-697/20. _____ 7

Kwestia stosowania art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT odnośnie do usługi pośrednictwa finansowego, wyrok NSA z 24 marca 2022 r., sygn. II FSK 2072/19 _____ 7

Kwestia ustalenia do jakiego źródła przychodów powinien być alokowany koszt odsetkowy (odsetki) od pożyczek zaciągniętych przez spółkę w celu nabycia udziałów, wyrok NSA z 24 marca 2022 r., sygn. II FSK 1695/20 _____ 7

Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków ponoszonych z tytułu wynagrodzenia za prawo do korzystania ze znaków towarowych na podstawie umowy licencyjnej, wyrok NSA z 24 marca 2022 r., sygn. II FSK 1747/19 _____ 8

Przeprowadzenie dodatkowego badania technicznego samochodu, o którym mowa w art. 86a ust. 10 ustawy VAT, nie jest warunkiem, którego niedopełnienie skutkuje utratą prawa do pełnego odliczenia podatku naliczonego, wyrok WSA w Bydgoszczy z 22 marca 2022 r., sygn. I SA/BD 108/22 _____ 8

Skutki podatkowe na gruncie ustawy CIT sprzedaży wierzytelności z tytułu umów leasingu na rzecz podmiotu trzeciego (SPV), wyrok NSA z 22 marca 2022 r., sygn. II FSK 1661/19 _____ 9

Kwestia uznania za osobnych podatników VAT małżonków prowadzących działalność rolniczą przy wykorzystaniu majątku stanowiącego ich wspólność majątkową małżeńską, wyrok TSUE z 24 marca 2022 r., sygn. C-697/20.

Artykuły 9, 295 i 296 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że:

- stoją one na przeszkodzie praktyce państwa członkowskiego, która wyklucza możliwość uznania małżonków prowadzących działalność rolniczą w ramach jednego gospodarstwa przy wykorzystaniu majątku objętego małżeńską wspólnością majątkową za odrębnych podatników podatku od wartości dodanej (VAT), w przypadku gdy każde z tych małżonków prowadzi działalność gospodarczą w sposób samodzielny;

- nie stoją one na przeszkodzie temu, by w okolicznościach, w których małżonkowie prowadzą tę działalność rolniczą w ramach systemu ryczałtowego dla rolników, wybór przez jedno z małżonków opodatkowania prowadzonej przez nie działalności na zasadach ogólnych VAT powodował utratę przez drugie z nich statusu rolnika ryczałtowego, jeżeli po zbadaniu konkretnej sytuacji skutek ten okaże się konieczny w celu przeciwdziałania ryzyka nadużyć i oszustw, którego nie można wykluczyć poprzez przedstawienie przez małżonków odpowiednich dowodów, lub jeżeli prowadzenie tej działalności przez owych małżonków w sposób samodzielny i tak, że każde z nich czyni to na podstawie zasad ogólnych VAT, nie powoduje trudności administracyjnych w porównaniu z sytuacją współistnienia po stronie wspomnianych małżonków dwóch różnych statusów.

Kwestia stosowania art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT odnośnie do usługi pośrednictwa finansowego, wyrok NSA z 24 marca 2022 r., sygn. II FSK 2072/19

Ustawodawca nie zdecydował się, żeby w art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT zapisać umowę pośrednictwa (ewentualnie umowę o charakterze podobnym) jako taką, która podlegałaby limitowaniu kosztów uzyskania przychodów. Organ, dokonując analizy poszczególnych czynności, bo na tym skupił się w interpretacji, zidentyfikował poszczególne cechy umowy pośrednictwa finansowego (usługi kompleksowej), przypisując poszczególne elementy zwią-

zane z weryfikacją czy dotarciem do określonej grupy pozyskania przyszłych pożyczkobiorców do usług reklamy, doradztwa czy badania rynku. Jednakże nie można tracić z pola widzenia tego, że istota umowy pośrednictwa może polegać na tym, że pośrednik podejmuje szereg różnych działań, po to żeby do tego skojarzenia doprowadzić. Samo przez się nie może to prowadzić do uznania, że te jednostkowe czynności mają być identyfikowane do umów objętych przepisem art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT.

W konsekwencji nie można uznać, ażeby ten kompleks usług pośrednictwa finansowego miał cechy usług wprost wymienionych w tym przepisie bądź usług o charakterze podobnym (czyli jakoby w umowie pośrednictwa przeważały elementy innych usług wymienionych w art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT). One po prostu mają doprowadzić do skojarzenia dwóch partnerów i również to wynagrodzenie, które jest oferowane pośrednikowi, jest wynagrodzeniem za doprowadzenie do efektu w postaci skutecznego pośrednictwa finansowego. Dlatego też nie można mówić, że mamy tu usługę wprost wymienioną w art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT czy też usługę do niej podobną.

Kwestia ustalenia do jakiego źródła przychodów powinien być alokowany koszt odsetkowy (odsetki) od pożyczek zaciągniętych przez spółkę w celu nabycia udziałów, wyrok NSA z 24 marca 2022 r., sygn. II FSK 1695/20

Praktyka związana z obrotem gospodarczym wskazuje, że nabycie akcji lub udziałów oprócz tego, że może być dokonane w celu uzyskiwania przychodów kapitałowych, wskazanych w art. 7b ustawy CIT to może także być dokonane w innym celu niż osiągnięcie tych przychodów. Ten inny cel może dotyczyć działalności gospodarczej, którą prowadzi podmiot nabywający akcje lub udziały i która jest nakierowana na uzyskiwanie innych przychodów niż przychody z zysków kapitałowych. Cel taki może mieć bezpośredni związek z działalnością gospodarczą, która przynosi inne przychody niż zyski kapitałowe.

Tym samym, wydatki związane z nabyciem akcji lub udziałów, inne niż wskazane w art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy CIT, mogą być kwalifikowane na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy CIT jako koszty uzyskania przychodów z działalności niestanowiącej zysków kapitałowych, o których mowa w art. 7b ustawy CIT obejmującej działalność gospodarczą nabywcy akcji lub udziałów.

Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków ponoszonych z tytułu wynagrodzenia za prawo do korzystania ze znaków towarowych na podstawie umowy licencyjnej, wyrok NSA z 24 marca 2022 r., sygn. II FSK 1747/19

Treść przepisu art. 23 ust. 1 pkt 64 ustawy PIT nie wprowadza wymogu tożsamości podmiotowej zbywcy prawa (który był jego wytwórcą lub nabywcą) i ponoszącego wydatki z tytułu korzystania z tego prawa na innej podstawie niż własność. Takie ograniczenie nie wynika z treści omawianego przepisu. W okolicznościach niniejszej sprawy nie ma zatem znaczenia, że to spółka, a nie podatnik ponosi wydatki za korzystanie ze znaku towarowego. Podnoszony przez podatnika warunek „powtórnego nabycia przez ten sam podmiot” nie wynika z treści analizowanego przepisu.

W konsekwencji zgodzić należy się ze stanowiskiem organu, że w przypadku gdy podatnik wytworzył znaki towarowe, które korzystają z ochrony przewidzianej na podstawie ustawy - Prawo własności przemysłowej, a następnie zbył te znaki w formie aportu do spółki spełnione zostały przesłanki do zastosowania ograniczenia możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów ponoszonych wydatków na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 64 ustawy PIT.

Przeprowadzenie dodatkowego badania technicznego samochodu, o którym mowa w art. 86a ust. 10 ustawy VAT, nie jest warunkiem, którego niedopełnienie skutkuje utratą prawa do pełnego odliczenia podatku naliczonego, wyrok WSA w Bydgoszczy z 22 marca 2022 r., sygn. I SA/BD 108/22

Przeprowadzenie dodatkowego badania technicznego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację i jego odnotowanie w dowodzie rejestracyjnym nie jest warunkiem, którego niedopełnienie lub spełnienie z opóźnieniem skutkuje utratą prawa do 100% odliczenia podatku naliczonego od wydatków związanych z leasingiem oraz wydatków eksploatacyjnych związanych z użytkowaniem samochodów ciężarowych. Warunkiem zastosowania pełnego prawa do odliczenia podatku naliczonego jest - jak w niniejszej sprawie - spełnienie określonych cech konstrukcyjnych pojazdu, które potwierdza badanie techniczne i wpis do dowodu rejestracyjnego. Jednak istnienie tych cech konstrukcyjnych jest kryterium obiektywnym, a badanie techniczne i wpis to wymóg jedynie formalny, dowodowy, potwierdzający ich istnienie, ale nie samoistnie kreujący prawo do odliczenia. Wymogi formalne określone w art. 86a ust. 10 ustawy VAT nie mogą naruszać zasady proporcjonalności i neutralności VAT.

Skutki podatkowe na gruncie ustawy CIT sprzedaży wierzytelności z tytułu umów leasingu na rzecz podmiotu trzeciego (SPV), wyrok NSA z 22 marca 2022 r., sygn. II FSK 1661/19

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, który uznał za nieprawidłowy pogląd spółki odnośnie do możliwości zaliczenia do kosztów podatkowych wartości wierzytelności leasingowych odpisanych jako nieściągalne, jak również odpisów aktualizujących wartość wierzytelności leasingowych, które na mocy określonego w ramach transakcji sekurytyzacji prawa odkupu, w dniu wymagalności zapłaty nie będą stanowiły przychodów należnych z tytułu umowy leasingu.

W omawianej sytuacji finansujący ma obowiązek opodatkować opłaty z tytułu umowy leasingu pomimo tego, że w sensie ekonomicznym nie stanowią one dla niego przysporzenia majątkowego. Skoro finansujący w świetle ustawy CIT nadal pozostaje podatnikiem z tytułu przedmiotowych opłat to brak jest podstaw do twierdzenia, że od daty zbycia wierzytelności obejmujących przedmiotowe opłaty nie ma prawa rozliczać „normalnych” kosztów uzyskania przychodów. Trafnie zauważa spółka, że skoro wspomniane opłaty stają się przychodem finansującego w dniu wymagalności zapłaty oznacza to, że spółka ma obowiązek rozpoznać je jako przy-

chód na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy CIT, czyli jako przychód należny, nawet jeżeli nie został jeszcze faktycznie otrzymany.

Z powyższego wynika, że spółka rozpoznaje opłaty ponoszone przez korzystającego na rzecz osoby trzeciej (SPV) na podstawie art. 12 ust. 3 i art. 17k ust. 2 ustawy CIT w ten sam sposób jak wierzytelności z tytułu opłat leasingowych. W tym kontekście należy podkreślić, że równocześnie w art. 17k ust. 1 pkt 2 ustawy CIT, ustawodawca przewidział, że dla finansującego kosztem uzyskania przychodów są zapłacone osobie trzeciej dyskonto lub wierzytelności. Nie wykluczył jednak dla tego rodzaju przychodów możliwości rozliczania jako kosztów uzyskania przychodu wydatków spełniających przesłanki sformułowane w art. 15 ust. 1 i art. 16 ustawy CIT. Innymi słowy do przychodu, o którym mowa w art. 17k ust. 2 ustawy CIT mają zastosowanie ogólne zasady ustalania kosztów uzyskania przychodów, w tym również art. 16 ust. 1 pkt 26a i pkt 25a ustawy CIT.

Ponownie rozpoznając sprawę organ interpretacyjny zobowiązany będzie przyjąć, że w odniesieniu do wierzytelności leasingowych, które stały się wymagalne w okresie pomiędzy ich zbyciem na rzecz SPV a ich odkupem przez spółkę mają zastosowanie przepisy art. 16 ust. 1 pkt 25 lit. a i art. 16 ust. 1 pkt 26a ustawy CIT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

- Spółka z o.o. powstała z przekształcenia jednoosobowej działalności gospodarczej nie będzie podlegać ograniczeniom w wyborze opodatkowania ryczałtem od spółek określonych w art. 28k ust. 1 pkt 5 ustawy CIT**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 marca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.675.2021.2.BS _____ 11
- Obowiązek poboru i odprowadzenia podatku u źródła od wynagrodzenia wypłacanego agentom za usługi pośrednictwa oraz usługi koordynacji scentralizowanych zakupów**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 marca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.709.2021.1.AK _____ 11
- Jedna faktura może dokumentować dwie usługi (zwolnioną z VAT oraz opodatkowaną VAT)**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 marca 2022 r., sygn. 0112-KDIL1-2.4012.15.2022.1.ST _____ 11
- Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT dla usługi parkingowej dokonanej za pośrednictwem parkometru. Prawo do częściowego odliczenia podatku VAT z faktur dokumentujących budowę rynku**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 marca 2022 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.725.2021.3.PS _____ 12
- Dla potrzeb podatku u źródła należy zastosować umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartą z krajem, w którym rzeczywisty właściciel należności ma swoją siedzibę. Kwestia obowiązków płatnika podatku u źródła od wypłat dokonywanych na rzecz nierezydentów z tytułu nabycia usług informatycznych**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 16 marca 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.15.2022.2.BJ _____ 13
- Opodatkowanie VAT wynagrodzenia za czynności związane z rozporządzaniem prawem do przysługującej Skarbowi Państwa informacji geologicznej**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 marca 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.113.2021.9.MH _____ 13

Spółka z o.o. powstała z przekształcenia jednoosobowej działalności gospodarczej nie będzie podlegać ograniczeniom w wyborze opodatkowania ryczałtem od spółek określonych w art. 28k ust. 1 pkt 5 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 marca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.675.2021.2.BS

Warunki opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek kapitałowych zawiera art. 28j ust. 1 ustawy CIT. W odniesieniu do części obowiązków wynikających z powyższego przepisu, w oparciu o art. 28j ust. 2 ustawy CIT, z preferencji skorzystać mogą podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej.

Powyższy przepis odnosi się ogólnie do podatników rozpoczynających prowadzenie działalności i nie zawiera negatywnego katalogu wyłączonego zastosowanie tej regulacji do podatników, rozpoczynających prowadzenie działalności w określony sposób. Zatem, skoro przyszła spółka z o.o. powstanie z przekształcenia jednoosobowej działalności gospodarczej w spółkę kapitałową, to do tej spółki jako podmiotu rozpoczynającego prowadzenie działalności gospodarczej, nie będzie miał zastosowania art. 28k ust. 1 pkt 5 ustawy CIT.

W konsekwencji spółka z o.o. powstała z przekształcenia działalności jednoosobowej będzie mogła skorzystać z preferencji podatkowej wynikającej z art. 28j ustawy CIT po spełnieniu pozostałych warunków wynikających z art. 28j ust. 1 ustawy CIT. Po przekształceniu działalności jednoosobowej w spółkę kapitałową, spółka będzie spełniała wymogi określone w art. 28j ustawy CIT, zatem będzie mogła wybrać sposób opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, a art. 28k ust. 1 pkt 5 nie znajdzie zastosowania.

Obowiązek poboru i odprowadzenia podatku u źródła od wynagrodzenia wypłacanego agentom za usługi pośrednictwa oraz usługi koordynacji scentralizowanych zakupów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 marca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.709.2021.1.AK

Usługi pośrednictwa oraz usługi koordynacji scentralizowanych zakupów, nabywane od podmiotów zagranicznych są świadczeniami o podobnym charakterze do usług doradczych,

reklamowych, zarządzania i kontroli oraz badania rynku, wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, a tym samym podlegają objęciu regulacją art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT.

Powyższe czynności, nazwane we wniosku usługami pośrednictwa oraz usługami koordynacji scentralizowanych zakupów, bezsprzecznie posiadają cechy charakterystyczne dla świadczeń wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, które przeważają nad elementami charakterystycznymi dla innych świadczeń. W rezultacie usługi pośrednictwa oraz usługi koordynacji scentralizowanych zakupów, nabywane przez spółkę od podmiotu zagranicznego, mieszczą się w katalogu świadczeń wskazanych w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, w związku z czym spółka jest zobowiązana jako płatnik do poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłacanych na rzecz agentów wynagrodzeń.

Jedna faktura może dokumentować dwie usługi (zwolnioną z VAT oraz opodatkowaną VAT), interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 marca 2022 r., sygn. 0112-KDIL1-2.4012.15.2022.1.ST

Nic nie stoi na przeszkodzie – aby po wypełnieniu obowiązków nałożonych przez powszechnie obowiązujące przepisy prawa – strony mogły ustalić, czy zaistniałe między nimi zdarzenie gospodarcze, będące świadczeniem usług (w analizowanym przypadku świadczeniem usługi szkolenia wstępnego i okresowego w zakresie BHP pracowników i właścicieli firm oraz usługi doradztwa w zakresie BHP dla firm) można udokumentować jedną, czy dwiema fakturami. Na gruncie przepisów dotyczących podatku VAT brak jest przeciwwskazań dla dokumentowania na jednej fakturze czynności podlegających różnym zasadom opodatkowania. Usługa w zakresie szkolenia BHP - zwolniona od podatku VAT, druga usługa w zakresie doradztwa BHP, opodatkowana podatkiem VAT – wykonane dla jednego zleceniodawcy mogą być zawarte na jednej fakturze, w odrębnych pozycjach – o ile moment powstania obowiązku podatkowego obu czynności pozwoli na ich wspólne fakturowanie, zgodnie z terminami wystawiania faktur.

Podsumowując, jedna faktura może dokumentować dwie usługi, tj. usługę szkolenia jako zwolnioną od podatku VAT oraz drugą usługę jako doradztwo, opodatkowaną tym podatkiem.

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT dla usługi parkingowej dokonanej za pośrednictwem parkometru. Prawo do częściowego odliczenia podatku VAT z faktur dokumentujących budowę rynku, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 marca 2022 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.725.2021.3.PS

1) Obowiązek podatkowy dla usługi parkingowej dokonanej za pośrednictwem parkometru będzie powstawał z chwilą wykonania usługi - art. 19a ust. 1 ustawy VAT. Określenie dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy, jest istotne dla ustalenia okresu rozliczeniowego, w którym dana czynność ma być rozliczona w przypadku parkometrów, które ewidencjonują dzień sprzedaży.

Zatem skoro parkometry ewidencjonują dzień sprzedaży usługi parkingowej, to gmina nie może przypisać całej sprzedaży biletów do ostatniego dnia danego miesiąca, w którym nastąpiła sprzedaż biletów. Sprzedaż biletu powinna być zatem przypisana do każdego dnia, w którym nastąpiła sprzedaż usługi parkingowej zgodnie z momentem powstania obowiązku podatkowego.

2) Gmina wskazała, że parkometr będzie rejestrował (ewidencjonował) dzień sprzedaży usługi parkingowej, zatem wydruk miesięczny z parkometru będzie właściwym dokumentem stanowiącym podstawę do prawidłowego udokumentowania obrotu i wprowadzenia do rejestru VAT, pod warunkiem, że będzie zawierał wszystkie elementy niezbędne do prawidłowego sporządzania deklaracji podatkowej.

Ponadto, należy wskazać, że z uwagi na to, że od dnia 1 stycznia 2014 r. uchylono art. 106 ust. 7 ustawy VAT umożliwiający podatnikom dokumentowanie określonych nim czynności za pomocą faktur wewnętrznych, podstawą do udokumentowania obrotu może być odpowiedni dowód, który te czynności będzie odzwierciedlać. Odejście od obowiązku dokumentowania wskazanych w uchylonym przepisie art. 106 ust. 7 ustawy VAT czynności fakturami we-

wnętrznymi, oznacza możliwość prowadzenia przez podatnika dowolnej dokumentacji, która takie czynności będzie odzwierciedlać. Podatnicy nadal mogą wystawiać faktury wewnętrzne, jeśli taka będzie ich wola. Brak jest zatem przeszkód, aby ww. czynności były przez gminę rozliczane na podstawie faktury wewnętrznej lub innego dowodu księgowego, który będzie zawierał wszystkie wymagane przepisami dane.

3) Efekty realizacji projektu polegającego na budowie rynku będą wykorzystywane do czynności podlegających opodatkowaniu VAT (udostępnienia miejsca parkingowego będzie odpłatnym świadczeniem usług podlegającym opodatkowaniu) oraz do czynności niepodlegających opodatkowaniu VAT (pobieranie opłat za korzystanie z przystanków komunikacyjnych). Zatem gmina zrealizuje projekt, którego efekt będzie służył zarówno działalności gospodarczej, jak i niepodlegającej opodatkowaniu. Ponadto, gmina nie ma możliwości przyporządkowania w całości lub części kwot podatku naliczonego (wynikającego z zakupów towarów i usług dokonywanych w związku z realizacją zadania inwestycyjnego) do poszczególnych rodzajów czynności.

W związku z powyższym, gminie nie będzie przysługiwać pełne prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktur dokumentujących budowę rynku, ponieważ realizowane zadanie nie będzie służyć wyłącznie i w bezpośredni sposób czynnościom opodatkowanym. Gminie będzie przysługiwać stosowne prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących budowę rynku (na warunkach wskazanych w art. 86 ust. 1 ustawy VAT), z uwzględnieniem art. 86 ust. 2a ustawy VAT, o ile nie wystąpią okoliczności wymienione w art. 88 ustawy VAT. Tym samym, prawo do odliczenia determinowane będzie „sposobem określenia proporcji”, co wymaga uwzględnienia również postanowień art. 86 ust. 2b i nast. ustawy VAT. A zatem, gminie przysługuje prawo do częściowego odliczenia podatku VAT z faktur dokumentujących budowę rynku za pomocą prewspółczynnika wyliczonego na podstawie art. 86 ust. 2a-2h ustawy VAT oraz przepisów rozporządzenia.

Dla potrzeb podatku u źródła należy zastosować umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartą z krajem, w którym rzeczywisty właściciel należności ma swoją siedzibę. Kwestia obowiązków płatnika podatku u źródła od wypłat dokonywanych na rzecz nierezydentów z tytułu nabycia usług informatycznych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 16 marca 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.15.2022.2.BJ

1) Z zastrzeżeniem posiadania przez usługodawców statusu rzeczywistego właściciela wypłacanego wynagrodzenia, kwalifikacja podatkowa, w szczególności zasady opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym pobieranym u źródła, wypłacanego przez spółkę wynagrodzenia za świadczenie usług informatycznych powinna zostać przeprowadzona zgodnie z koncepcją „look through approach” (tj. z pominięciem pośrednictwa płatności dokonywanej przez X Inc. jako centrum rozliczeniowego, nie będącej rzeczywistym właścicielem dokonywanych przez spółkę płatności), czyli na gruncie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartych pomiędzy Polską a: Chorwacją, Kanadą, Niemcami, Słowacją, Szwecją, Ukrainą, Wielką Brytanią.

2) Z zastrzeżeniem posiadania przez usługodawców statusu rzeczywistego właściciela wypłacanego wynagrodzenia oraz posiadania przez spółkę certyfikatów rezydencji wystawionych przez państwa, w których znajdują się siedziby usługodawców, spółka nie jest/nie będzie zobowiązana do pobrania oraz uiszczenia zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłat dokonywanych na rzecz nierezydentów z siedzibą w Chorwacji, Szwecji, Niemczech, Kanadzie, Wielkiej Brytanii, na Słowacji oraz Ukrainie od wypłat dokonywanych na rzecz tych podmiotów z tytułu nabycia usług informatycznych w zakresie przedstawionym w opisie stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego, z uwa-

gi na fakt, iż: i) czynności wykonywane na rzecz spółki przez te podmioty (oraz ewentualnie w przyszłości inne podmioty z siedzibą w tych krajach) nie stanowią „świadczeń o podobnym charakterze”, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, ii) sprzedaż praw autorskich dokonywana w związku z realizacją świadczenia przedmiotowych usług informatycznych stanowi na gruncie stosownych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zyski z przeniesienia majątku opodatkowane wyłącznie w kraju siedziby świadczeniodawcy.

Opodatkowanie VAT wynagrodzenia za czynności związane z rozporządzaniem prawem do przysługującej Skarbowi Państwa informacji geologicznej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 marca 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.113.2021.9.MH

Skoro udostępnienie informacji geologicznej następuje za wynagrodzeniem, na podstawie umowy cywilnoprawnej, to wpisuje się w zakres czynności opodatkowanych VAT, jako odpłatne świadczenie usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Tym samym, w zakresie tych czynności województwo będzie działało w charakterze podatnika VAT. Zatem udostępnienie informacji geologicznej, dokonane na podstawie umowy, przez podatnika VAT, za które zgodnie z art. 100 ust. 2 ustawy - Prawo geologiczne i górnicze, przysługuje wynagrodzenie, jako świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT, będzie podlegało opodatkowaniu VAT, na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

Przepisy ustawy VAT nie przewidują zwolnienia dla czynności udostępniania informacji geologicznej. Tym samym, ww. czynności będą podlegały opodatkowaniu i nie będą korzystały ze zwolnienia z VAT. W konsekwencji, ww. czynności będą opodatkowane według właściwej stawki.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl